

РЕШЕНИЕ

№ 11938

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3298** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „НАТИ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „д-р П. Д.“ № 42, офис № 6 представлявано от управителя Н. Т., чрез адв. О. Н. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002223006151-091-001 от 07.08.2024 г. издаден от И. М. Р. на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 1551 от 28.11.2024 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди от 01.07.2019 г. до 30.09.2020 г. в общ размер на 99 699.54 лв. и лихви за просрочие в размер на 48 465.46 лв., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периода от 26.01.2018 г. до 31.12.2021 г. в размер на 12 644.35 лв. и лихви за просрочие в размер на 5 487.72 лв.

В жалбата се излагат подробни аргументи за неправилност на ревизионния акт, издаден при съществени нарушения на административно производствените правила и в нарушение на

материалния закон. Твърди се, че неправилно са анализирани доказателствата в ревизионното производство, както и не са събрани всички доказателства имащи значение за определяне на крайния резултат. На следващо място е изложено, че не са налице законовите предпоставки на чл. 122 от ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред. На трето място се твърди, че документи свързани с ревизионното производство не са редовно връчени на ревизираното дружество по реда на чл. 32 от ДОПК. По отношение на фактурите за извършени разходи за ел. енергия е изложено, че не е отчетен факта, че независимо от статута на търговския обект, същият може да се използва от жалбоподателя за подготвителна дейност и за склад на суровини и материали, както и за склад на готова продукция. Моли съда да отмени обжалвания РА.

В съдебно заседание жалбоподателят „НАТИ 1“ ЕООД с[ЕИК] представлявано от управителя Н. Т., редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юрк. Г. с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли да бъде потвърден РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, I отделение, 34 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002223006151-020-001 от 20.10.2023 г. е възложено извършването на ревизия на търговско дружество „НАТИ 1“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.07.2019 г. до 30.09.2020 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 26.01.2018 г. до 31.12.2021 г.. Заповедта е връчена по реда на чл. 32 от ДОПК на 04.12.2023 г. Съгласно чл. 114 ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията. Цитираната заповед е издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, ЗВР е изменена със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) с № Р-22002223006151-020-002 от 29.01.2024 г. и ЗЗИЗВР № Р-22002223006151-020-003 от 26.02.2024 г. като с последната срокът на ревизията е продължен до 02.05.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № 22002223006151-092-001 от 14.06.2024 г. Подадено е възражение срещу него преценено от органите по приходите като неоснователно.

Ревизията е приключила с издаване на РА с № Р-22002223006151-091-001 от 07.08.2024 г. издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при

ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 99 699.54 лв. и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви за ДДС в размер на 48 465.46 лв., както задължения за корпоративен данък в размер на 12 644.35 лв. и лихви за забава в размер на 5 487.72 лв. Ревизионният акт е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 10.09.2024 г.

С Решение № 1551 от 28.11.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите РА с № Р-22002223006151-091-001 от 07.08.2024 г. е потвърден изцяло.

Основна дейност на „НАТИ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е извършване на шивашки услуги със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „Д-р Д.“ № 42, офис 6.

Процесната ревизия е повторна и е възложена в изпълнение на указанията, дадени в Решение № 1472 от 13.10.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., тъй като към жалбата срещу предходния РА са приложени счетоводни документи, които не са били представен в хода на ревизията. За настоящата ревизия са съставени протокол с № Р-22002223006151-П.-001 от 05.03.2024 г. и протокол с № Р-22002223006151-П73-001 от 08.02.2024 г., с които са присъединени доказателства, ангажирани при предходната ревизия и приложени към жалбата до административната инстанция - договор от 02.04.2018 г. за съвместна дейност, сключен с „НАТИ ТЕКСТИЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], писмени обяснения от управителя Н. Т., оборотни ведомости за 2018 г., за периода от 01.01.2020 г. до 31.10.2020 г., разчетни сметки, ведомости за заплати.

В хода процесната ревизия по реда на чл. 32 от ДОПК на жалбоподателя е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № Р-22002223006151-040-001 от 01.11.2023 г. като такива не са представени.

Също така са били извършени насрещни проверки на ЕТ „КОНТ КОНСУЛТ - ТОДОР КОЛЕВ“ с ЕИК[ЕИК] и „СЧЕТОВОДНА КЪЩА КОНТ КОСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] като доставчиците са заявили, че са предоставили счетоводни консултации, при което не са сключени писмени договори и не е осъществен обмен на търговска кореспонденция.

Органите на приходната администрация са извършили проверка в информационния масив на НАП, КАТ и имотния регистър като са установили, че жалбоподателят не е декларирал ползвани офиси, търговски обекти, складове, транспортни средства, стопански инвентар и др. През ревизираните периоди не са били и отчитани обороти от приходи по касов път, както и че дружеството няма банкова сметка.

Била е извършена проверка на място в шивашкия цех, приключила с протокол с № П-22221924018654-081-001 от 05.02.2024 г., като е било установено, че обектът е празен, считано от м. 01.2023 г. Собственикът на имота „ИНФОРМАЦИОННО ОБСЛУЖВАНЕ“ АД е заявил, че за периода от 26.01.2018 г. до 31.12.2021 г. е бил стопанисван от ревизираното дружество без договор за наем като консумативните разходи са заплащани от Н. Т..

На следващо място от ревизиращите органи при предходната ревизия е било установено, че в дневниците за покупки на дружеството са включени фактури за ел. енергия, издадени от дружеството „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с ЕИК[ЕИК]. Въз основа на Искане за

представяне на информация от трети лица (ИПДПОТЛ) № Р-22002223006151-041- 001 от 15.01.2024 г. е била представена справка на издадените за периода от 20.05.2019 г. до 30.11.2020 г. 22 броя фактури на името на жалбоподателя с уточнение за място на потребление - магазин за хранителни стоки в [населено място] [улица]. Приложени били заявления от потребителя, договор за наем и декларация за съгласие. Прието е че не са изпълнени изискванията на чл. 68 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Също така от ревизиращи органи е било установено, че в дружеството са били назначени по трудови правоотношения средно между 20 и 30 лица, на длъжности „гладач“, „шивач“, „технолог облекло“ и „кряч“ като декларираните данни съответствали на присъедините счетоводни документи и ведомости за заплати, представени при обжалване на първия РА. За да се установи извършвана ли е стопанска дейност, във връзка с която са отчитани разходи за заплати и осигуровки, са извършени насрещни проверки на 8 физически лица като седем от проверените лица са потвърдили, че са полагали труд за „НАТИ 1“ ЕООД в цех, находящ се в [населено място], [улица] трудовите възнаграждения са им изплащани в брой, като едно от проверените лица не е представило изисканите документи и за служителите на приходната администрация е формиран извод, че в предприятието реално са били назначени работници, които са получавали трудово възнаграждение.

Извършена е била и насрещна проверка на единствения клиент на жалбоподателя - „НАТИ ТЕКСТИЛ“ ЕООД резултатите, от която са документирани с ПИНП с № П- 22221923228178-141-001 от 10.05.2024 г. Във връзка с изпратено ИПДПОЗЛ с № П- 22221923228178-040-01 от 19.02.2024 г., връчено на 26.02.2024 г. на декларирания електронен адрес изисканите документи не са представени и не е осигурен достъп до първични и вторични счетоводни, търговски и банкови документи на дружеството. Констатирано е, че няма информация кой е ръководил дейността на предприятието след смъртта на управителя.

Въз основа на така констатираното от ревизиращите органи са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно по т. 4 от ДОПК - липсва или не е представена счетоводната отчетност; по т. 5 от ДОПК - документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване и по т. 6 от ДОПК - ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция.

В хода на ревизията от страна на жалбоподателя не са представени търговски и първични счетоводни документи във връзка с осъществяваната стопанска дейност и за получените и извършени облагаеми доставки през ревизираните периоди.

До приключване на ревизионното производство не е осигурен достъп до първичните счетоводни документи, счетоводните регистри и търговската документация на ревизираното дружество.

За извършените облагаеми доставки и начислен ДДС е констатирано е, че са декларирани издадени фактури на „НАТИ ТЕКСТИЛ“ ЕООД, като дружеството не е представило документи при извършена насрещна проверка, както и не са били представени и от ревизираното лице, поради което са приели, че не е доказано изпълнението на доставките и начисленият данък не е дължим. Също така ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 264.82 лв. по 16 фактури, издадени от „БОРИКА“ АД, „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, „ТОБЛЕР СКЕЛЕ“ ООД и „СЧЕТОВОДНА КЪЩА КОНТ КОНСУЛТ“ ЕООД,

както и е била декларирана покупка без право на данъчен кредит по една фактура, издадена от ЕТ „КОНТ-КОНСУЛТ - ТОДОР КОЛЕВ“, но жалбоподателят не е представил оригинали на фактурите, поради което на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС за периодите м. 07.2019 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. от ревизиращите органи е извършена корекция на ползваното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 264.82 лв., както и декларираният ДДС за внасяне за всички ревизирани периода от м. 07.2019 г. до м. 09.2020 г. не е бил внесен, поради което с РА са начислени лихви за просрочие общо в размер на 48 465.46 лв.

За установените задължения по ЗКПО, ревизиращите органи установили, че за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. от дружеството са били подадени годишни данъчни декларации (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО. С РА на осн. чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа за корпоративен данък, формирана като разлика между декларираните приходи и отчетените разходи за заплати и осигуровки като са били установени задължения за корпоративен данък, както следва:

- за 2018 г. е определен положителен данъчен финансов резултат (ДФР) в размер на 36 616.86 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 182 000.00 лв. и разходи в размер на 145 383.14 лв., в т.ч. за заплати 121 881.93 лв. и за осигуровки 23 501.21 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 3 661.69 лв., както и са начислени лихви за просрочие в размер на 2 158.34 лв.

- за 2019 г. при ревизията е определен положителен ДФР в размер на 10 394.11 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 211 383.33 лв. и разходи в размер на 200 989.22 лв., в т.ч. за заплати 169 035.30 лв. и за осигуровки 31 953,92 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 1 039.41 лв., както и са начислени лихви за просрочие в размер на 480.71 лв.

- за 2020 г. от органите по приходите е определен положителен ДФР в размер на 77 506.39 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 324 114.13 лв. и разходи в размер на 246 607.74 лв., в т.ч. за заплати 206 658.00 лв. и за осигуровки 39 349,74 лв. е установен дължим корпоративен данък в размер на 7 750.64 лв. и са начислени са лихви за просрочие в размер на 2 798.65 лв.

- за 2021 г. в РА е определен положителен ДФР в размер на 1 926.07 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 276 300.00 лв. и разходи в размер на 274 373.93 лв., в т.ч. за заплати 230 185.77 лв. и за осигуровки 44 188,16 лв. като е установен дължим корпоративен данък в размер на 192.61 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 50.02 лв.

По искане на жалбоподателя с протоколно определение от 24.06.2025 г., съдът е допуснал по делото да бъде изготвена съдебно-счетоводна експертиза със задачи формулирани в молба от процесуалния му представител от 23.06.2025 г. като е определил депозит за вещото лице за изготвяне на експертизата в размер на 500.00 лв., които да бъдат внесени в 14 дневен срок. С протоколно определение от 10.03.2026 г. съдът констатира, че в предходно с.з. е дал последна възможност да бъде внесен депозита и след като такъв не е постъпил по сметка на съда, определението от 24.06.2025 г. е отменено.

Приети и приложени с протоколно определение са всички документи предоставени с административната преписка.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна, съдът намери за

установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че Решение № 1551 от 28.11.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 29.01.2025 г., а жалбата до съда е изпратена чрез органа на 11.02.2025 г., т. е. в законоустановения срок. Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледа по същество неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията, поради следните съображения:

Ревизията е възложена от орган по приходите, който е оправомощен, съгласно Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директор на ТД на НАП, издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Със заповедта на И. М. Р. на длъжност началник отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП са му възложени функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ревизионният акт, с който е приключило това производство, също така е издаден от компетентни органи съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК – от възложителя и от ръководителя на ревизията.

Съдът приема, че са били налице предпоставките за приложение на чл. 32 от ДОПК. Съгласно нормата на чл. 32, ал. 1 от ДОПК връчване, чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни. Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция - ал. 2. Съобщението за връчването се поставя на определено за целта място в териториалната дирекция и се публикува в Интернет - ал. 4. Заедно с поставяне на съобщението, органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес - ал. 5. Когато лицето не се яви до изтичането на 14-дневен срок от поставянето на съобщението, съответният документ или акт се прилага към преписката и се смята за редовно връчен - ал. 6. Датите на поставяне и сваляне на съобщението се отбелязват от органа по приходите върху самото съобщение - ал. 7.

По делото се съдържат протоколи за връчване на ЗВР с № Р-22002223006151-020-001 от 20.10.2023 г. като са извършени посещения на адреса за кореспонденция и са съставени протоколи съответно с № 1967914 от 24.10.2023 г., с №1967616 от 01.11.2023 г., с № 1967918 от 07.11.2023 г., с № 1967917 от 10.11.2023 г. и с № 1967919 от 16.11.2023 г. За връчване на ЗИЗВР № Р-22002223006151-020-002 от 29.01.2024 г. и Уведомление по чл. 124 от ДОПК с № Р-22002223006151-113-001 от 14.02.2024 г. са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството като са

съставени протоколи с № 1974841 от 16.02.2024 г. и с № 1974846 от 27.02.2024 г. За връчването на ЗИЗВР № Р-22002223006151-020-003 от 26.02.2024 г. и Заповед за спиране на производството № Р-22002223006151-023-001 от 04.04.2024 г. са извършени две посещения на адреса като за извършените посещения са съставени протоколи с № 1764871 от 05.04.2024 г. и с № 1764872 от 18.04.2024 г. За връчването на Заповед за възобновяване № Р-22002223006151-043-001 от 08.05.2024 г. и РД с № Р-22002223006151-092-001 от 14.06.2024 г. са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството като са съставени протоколи с №1764880 от 17.06.2024 г. и с № 1764882 от 25.06.2024 г. За връчването на РА № Р-22002223006151-091-001 от 07.08.2024 г. са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството, за което са съставени протоколи с № 2105905 от 25.06.2024 г. и с № 2105906 от 29.08.2024 г.

Също така в съответствие с чл. 32, ал. 4 от ДОПК на 08.01.2025 г. са приложени и поставените съобщения за горепосочените актове на определеното за това място в ТД на НАП-С. с № Р-22002223006151-С32-01 с дата на поставяне 17.11.2023 г., с № Р-22002223006151-С32-002 от дата 28.02.2024 г., с № Р-22002223006151-С32-003 от дата 23.04.2024 г., с № Р-22002223006151-С32-004 от дата 25.06.2024 г. и с № Р-22002223006151-С32-005 от дата 26.08.2024 г. По делото не са приложени документи тези съобщение да са публикувани, но от **извършена справка от съдебният състав на публично достъпният адрес: <https://nraapp02.nra.bg/saob32/archive.html?flag=2&page=1>** се установи, че тези съобщения са публикувани и на интернет страницата на ТД на НАП. Изпратени са и по пощата писма с обратна разписка за призоваване на управителя на дружеството или негов представител за връчване на ЗВР, ЗИЗВР, за спиране и възобновяване на производството и РД, РА като са се върнали обратно с отметка от пощенския служител „непотърсена“.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт и РД, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

С оглед на изложеното, съдът приема ревизионното производство за редовно и законосъобразно, проведено при спазване от органите по приходите на императивните правила на ДОПК, както при надлежно връчване на актове на ревизиращия екип, вкл. и на уведомлението на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което е посочено, че са налице обстоятелствата визирани в чл. 122, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК – липсва или не е представена счетоводната отчетност; документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване

и ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК, съдът дължи произнасяне по съществото на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за данък върху добавена стойност и данък по ЗКПО на жалбоподателя и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, от т. 1 до т. 7 от ДОПК. В процесния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за данъчните периоди по отношение на ревизираното дружество са налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК. Правилно от органите по приходите са констатирани наличие на тези предпоставки, тъй като жалбоподателят не е предоставил изискуемата по закон първична счетоводна документация.

По отношение декларираните издадени фактури на „НАТИ ТЕКСТИЛ“ ЕООД, в които са декларирани с предмет на доставка – услуги, от ревизираното дружество не са представени доказателства във връзка с фактурираните от него доставки, както и не е осигурило достъп до първичните счетоводни документи и регистри, също така не са били представени документи и при насрещната проверка на дружество, поради което правилно е прието от ревизиращите органи, че е налице липса на доказателства за наличието на реална доставка по см. на чл. 9 от ЗДДС. А на осн. чл. 175 от ДОПК, във вр. с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми се дължи лихва.

За получените доставки ползваното от дружеството право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 264.82 лв. по 16 фактури, издадени от „БОРИКА“ АД с ЕИК[ЕИК], „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, „ТОБЛЕР СКЕЛЕ“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „СЧЕТОВОДНА КЪЩА КОНТ КОНСУЛТ“ ЕООД от дружеството не е представена търговска документация

– първични счетоводни документи (покупни и продажни фактури), договори, анекси, приемо - предавателни протоколи и другите документи, извлеченията от банковите сметки, счетоводните програми. Право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 от ЗДДС - данъчно задълженото лице следва да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–чл.115 от ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател, в процесният случай такива не са представени поради което не възниква и правото му за приспадане на данъчен кредит. В този смисъл са и разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, според които правото на приспадане на данъчен кредит по получени доставки е предпоставено от наличието на фактури, които съдържат цялата изискуема информация по чл. 226 от Директивата. Нормата на чл.178 от Директива 2006/112/ЕО изрично сочи, че притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 220 – чл. 236, е условие за упражняване на правото на приспадане. При анализа на цитираните разпоредби, може да се направи извод, че за да бъде надлежно упражнено възникналото право на приспадане на данъчен кредит е необходимо данъчно задълженото лице да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС. В практиката на Съда на Европейския съюз – Решение от 29.04.2004 год. по дело C-152/02 правото на данъчен кредит изрично е обвързано с две кумулативни предпоставки, а именно: стоките да са били предоставени или услугите извършени и данъчно задълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от държавата-членка, може да се счита за служещ за фактура. Не е спорно, че жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които фактури не представя нито пред приходната администрация, нито в съдебното производство и след преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, „ТОБЛЕР СКЕЛЕ“ ООД и „СЧЕТОВОДНА КЪЩА КОНТ КОНСУЛТ“ ЕООД и „БОРИКА“ АД, подробно описани в РД за липса на реални доставки по смисъла на чл.6, чл. 9 от ЗДДС, не са опровергани.

С оглед на изложеното неоснователно е и възражението на жалбоподателя срещу отказано право на ползване на данъчен кредит във връзка с фактурите издадени от „ЕНЕРГО - ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, въз основа на единствено представено копие на договор от 02.01.2019 г., с който „НАТИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с който предоставя на „НАТИ 1“ ЕООД за ползване недвижим имот - хранителен магазин в [населено място], [улица], тъй като по делото освен този договор не са представени изискуемите доказателства за извършвана търговска дейност, както и че фактурите са издадени във връзка с икономическата дейност на дружеството.

Наличието на тези факти, обективно възпрепятства органите по приходите да установят основата за данъчното облагане, както и да проверят счетоводство на дружеството с оглед декларираните доставки, съответства ли на императивните изисквания на ЗДДС и ЗС.

Жалбоподателят е представил разчетни сметки, но съдът следва да отбележи, че дори и при издаването на фактури и тяхното счетоводно отразяване, без реално осъществена доставка на стока или услуга не са данъчно събитие, което да е основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Трайна е практиката на

Върховния административен съд, че само въз основа на фактури и доказателства за счетоводното им отразяване от получателя не може да се обоснове извод за реалност на доставките, по които е начислен ДДС.

С оглед на изложеното за съда неоснователно в жалбата се твърди, че не са налице предпоставките на чл. 122 от ДОПК. При непредставяне от страна на жалбоподателя на декларираните от него фактури и друга търговска документация, е невъзможно да бъде проверена и установена данъчната основа на декларираните покупки и продажби от „НАТИ 1“ ЕООД, както и да бъде проверено спазени ли са изискванията на ЗДДС и ЗС-хронологично счетоводно записване на стопанските операции, текущо начисляване на приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития към момента на тяхното възникване, водени ли са хронологични и аналитични записвания по счетоводни сметки; синтетични и аналитични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация. Органите по приходите са анализирали дневниците за продажби на доставчиците на жалбоподателя, вследствие на което са направили обоснован извод, че по отношение на процесите фактури, не са изпълнени формалните предпоставки за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит, предвидени в чл. 71 от ЗДДС. Копия от счетоводни извлечения, движения по сметки гр. 60 и разчетни сметки по партиди.

По отношение на установеният данък по ЗКПО:

На основание чл. 3, ал. 2 от ЗКПО, дружеството в качеството си на местно юридическо лице се облага с корпоративен данък за печалбата от всички източници в страната и чужбина. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък е данъчната печалба и се определя по реда на Част втора, глава пета от ЗКПО. В разпоредбата на чл. 20 от ЗКПО е посочено, че данъчната ставка на корпоративния данък е 10 на сто.

Настоящият състав приема, че изводите на ревизиращите органи за правилни и законосъобразни, като с оглед доказателства по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. От събраните в хода на ревизията доказателства - дневник за покупки и СД по ЗДДС на „НАТИ ТЕКСТИЛ“ ЕООД с включени фактури издадени от „НАТИ 1“ ЕООД, подавани ОПР в НАП и писмените обяснения на РЛ е установено, че са налице приходи от услуги. В хода на ревизията не са установени издадени първични счетоводни документи за извършените услуги, отразени в ОПР на дружеството, както и същите не са посочени в ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Според разпоредбата на чл. 26 ал. 1 от ЗСч., счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на този закон при съобразяването със счетоводния принцип за начисляването им, което означава, че ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или

техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован, чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

В хода на ревизия са приобщени копия от ведомости за заплати без положени подписи от работниците и без обозначение за кой период са относими. От дружеството не е бил осигурен достъп до счетоводната отчетност, до първичните счетоводни документи, до счетоводните програми, извлеченията от банковите сметки, както и друга търговската документация - договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, декларации. Не са представени и разходно-оправдателни документи и доказателства за направените разходи.

Разходите, които лицето е направило във връзка с дейността, могат да бъдат признати при условие, че е спазена разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО. Всеки разход, за да е данъчно признат, следва да е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Ако ревизирано дружество притежава нужните документи, отговарящи на изискванията на посочената разпоредба и за целите на данъчното облагане са данъчно признати, то само тогава то има право да приспадне съответните документално обосновани разходи. При условие, че ревизираното лице не притежава документи за извършените от него разходи или същите не отговарят на изискванията на Закона за счетоводството се приема, че направените разходи от ревизираното лице са равни на нула. Въз основа на насрещни проверки на лицата по ведомости за заплати за ревизирания период е установено, че същите са полагали труд в дружеството и са получавали съответните възнаграждения като изводите на ОП за наличието на разлика в отчетените разходи, правилно е определена данъчна основа за корпоративен данък, формирана като разлика между декларираните приходи и отчетените разходи за заплати и осигуровки за данъчни периоди 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав счита, че констатациите на органите по приходите по ЗКПО са правилни и законосъобразни. Точни от аритметична гледна точка са изчисленията на данъчното задължение за корпоративен данък за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. ведно с прилежащите лихви, при извод за правилно извършено увеличение на декларирания разход както следва:

За 2018 г. от ревизираното дружество са били отчетени приходи в размер на 182 000.00 лв. и разходи в размер на 180 383.14 лв. като е деклариран положителен счетоводен и данъчен финансов резултат в размер на 1 616.86 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 161.69 лв., който не е бил внесен. От ревизиращите органи е определен положителен данъчен финансов резултат (ДФР) в размер на 36 616.86 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 182 000.00 лв. и разходи в размер на 145 383.14 лв., в т.ч. за заплати 121 881.93 лв. и за осигуровки 23 501.21 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 3 661.69 лв., както и са начислени лихви за просрочие в размер на 2 158.34 лв.

За 2019 г. от дружеството са били отчетени приходи в размер на 211 383.33 лв. и разходи в размер на 203 854.37 лв., деклариран е положителен ДФР в размер на 7 528.96 лв. и дължим е корпоративен данък в размер на 752.90 лв., който не е бил внесен. С РА 2019 г. при ревизията е определен положителен ДФР в размер на 10 394.11 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 211 383.33 лв. и разходи в размер на 200 989.22 лв., в т.ч. за заплати 169 035.30 лв. и за осигуровки 31 953,92 лв. и е установен дължим корпоративен данък в размер на 1 039.41 лв., както и са начислени лихви за просрочие в размер на 480.71 лв.

За 2020 г. от дружеството е бил деклариран приход в размер на 324 114.13 лв. и разходи в размер на 318 116.80 лв. с положителен ДФР в размер на 5 997.33 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 599.73 лв., не внесен. С РА за 2020 г. от органите по приходите е определен положителен ДФР в размер на 77 506.39 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 324 114.13 лв. и разходи в размер на 246 607.74 лв., в т.ч. за заплати 206 658.00 лв. и за осигуровки 39 349,74 лв. е установен дължим корпоративен данък в размер на 7 750.64 лв. и са начислени са лихви за просрочие в размер на 2 798.65 лв.

За 2021 г. от дружеството са декларирани приходи в размер на 276 300.00 лв. и разходи в размер на 274 421.93 лв. и ДФР в размер на 1 878.07 лв. с дължим корпоративен данък в размер на 187.81 лв., не внесен. С РА за 2021 г. е определен положителен ДФР в размер на 1 926.07 лв., формиран като разлика между приходи в размер на 276 300.00 лв. и разходи в размер на 274 373.93 лв., в т.ч. за заплати 230 185.77 лв. и за осигуровки 44 188,16 лв. като е установен дължим корпоративен данък в размер на 192.61 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 50.02 лв.

От всички събрани в хода на ревизионното производство правилно от органите по приходите е определена данъчната основа за облагане по ЗКПО по реда на чл.122 от ДОПК, както и е отказан данъчен кредит на дружеството. Жалбоподателят не представи доказателства, с които да опровергае констатациите на ревизиращите органи, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл. 161 ал. 1 от ДОПК за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 230.08 евро, превалутирана, съгласно разпоредбите на чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НАТИ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „д-р П. Д.“ № 42, офис № 6 представлявано от управителя Н. Т. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002223006151-091-001 от 07.08.2024 г. издаден от И. М. Р. на длъжност началник сектор, орган възложил ревизията и Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - [населено място], потвърден с Решение № 1551 от 28.11.2024 г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите за допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.07.2019 г. до 30.09.2020 г. в общ размер на 99 699.54 лв. и лихви за просрочие в размер на 48 465.46 лв., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане за периода от 26.01.2018 г. до 31.12.2021 г. в размер на 12 644.35 лв. и лихви за просрочие в размер на 5 487.72 лв.

ОСЪЖДА „НАТИ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „д-р П. Д.“ № 42, офис № 6 представлявано от управителя Н. Т. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Национална агенция за приходите - сумата от 230.08 евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б., в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: